

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — International havforvaltning: en dagsorden for havnenes fremtid

(JOIN(2016) 49)

(2017/C 209/11)

Ordfører: **Jan SIMONS**

Anmodning om udtalelse	Kommissionen, 27/01/2017
Retsgrundlag	Artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Eksterne Forbindelser
Vedtaget i sektionen	06/03/2017
Vedtaget på plenarforsamlingen	29/03/2017
Plenarforsamling nr.	524
Resultat af afstemningen	201/2/2
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og henstillinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg konstaterer, at foranstaltningerne i den fælles meddelelse er rettet mod forvaltningen af både oceaner og have. Udvalget foreslår, at titlen på den fælles meddelelse ændres til »en dagsorden for oceanernes og havnenes fremtid«.

1.2. EØSU deler den voksende bekymring i relation til behovet for bedre forvaltning og beskyttelse af havene, efterhånden som presset på dem stiger. I århundreder har vi anset vores verdenshave for simpelthen at være for enorme til at blive påvirket af noget som helst, vi gør, men øget menneskelig aktivitet truer vores have. Vores verdenshave lider under ikke-bæredygtigt fiskeri, utilstrækkelig beskyttelse, turisme, tung trafik, forurening og effekter af klimaforandring såsom stigende havniveauer og ændringer i artsfordelingen. Den eksisterende ramme for international forvaltning af havene er ude af stand til at sikre bæredygtig forvaltning af havene og deres ressourcer. Omgående handling er bydende nødvendig.

1.3. EØSU glæder sig over den fælles meddelelse fra Europa-Kommissionen (herefter »Kommissionen«) og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (herefter »den højtstående repræsentant«) om bedre havforvaltning. Den fælles meddelelse sætter en dagsorden »for havnenes fremtid«, men denne fremtid er i fare. Kommissionen og den højtstående repræsentant er imidlertid stadig nødt til at prioritere de trusler, vores have står over for lige nu, med henblik på at give et virkelighedstro billede af behovet for omgående handling.

1.4. En af årsagerne til den ineffektive internationale forvaltning af havene er, at der er huller i den eksisterende ramme for international havforvaltning. EØSU anbefaler, at Kommissionen og den højtstående repræsentant gør noget ved disse huller og uoverensstemmelser, men også at de styrker håndhævelsen af de eksisterende regler, eksempelvis ved at forbedre gennemførelsen af havstrategirammedirektivet. EU bør afholde sig fra at foreslå ny lovgivning, når bedre eller mere koordineret gennemførelse af eksisterende lovgivning vil være mere effektiv.

1.5. EØSU støtter de foranstaltninger, der opregnes i den fælles meddelelse, og som har til formål at øge vores viden om de europæiske have. EU kunne spille en vigtig rolle for en bedre forvaltning af vores have, især ved at støtte videnskabelig forskning om verdenshavene. Der må gøres god og effektiv brug af de eksisterende tilgængelige data. Der er masser af information om vores have, men den er stærkt fragmenteret. EØSU henstiller derfor kraftigt til, at EU udvikler havobservations- og havdatanetværket til et verdensomspændende maritimt datanetværk. EU kunne blive et center for koordinering af sådan forskning.

1.6. EØSU opfordrer indtrængende EU til i samarbejde med partnerlande at reducere maritime sikkerhedsrusler og -risici såsom pirateri og menneskehandel, våben- og narkotikasmugling, ved at udnytte det nye Europæiske Grænse- og Kystvagtagentur, Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA) og EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA). Anvendelsen af en brugbar fælles ramme for informationsudveksling (CISE) vil sikre, at data indsamles én gang og deles mellem EU-medlemsstaterne på en effektiv måde.

1.7. EØSU mener, at kapacitetsopbygning for bedre havforvaltning er afgørende, hvis man skal opnå en bæredygtig udvikling og gøre det muligt for udviklingslandene at bruge havene og deres ressourcer i overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS). De EU-foranstaltninger, der nævnes i den fælles meddelelse, hilses derfor velkommen, men de konkrete handlinger og værktøjer til at opnå denne kapacitetsopbygning er endnu ikke fastlagt af Kommissionen og den højtstående repræsentant.

1.8. EØSU opfordrer på det kraftigste til dannelsen af et EU-interessentforum dedikeret til oceanerne og havene over hele verden, ikke mindst fordi havforvaltning er et tværgående anliggende, der involverer en lang række interessenter. Et sådant forum bør dog undlade at kopiere diskussioner, som allerede er i gang på internationalt plan. EØSU opfordrer Kommissionen til at inddrage alle interessenter. Hele civilsamfundet bør mobiliseres, hvis vi gerne vil opnå en effektiv forvaltning af vores have.

1.9. EØSU påpeger, at for at undgå illegalt, urapporteret og ureguleret fiskeri, bør der gennemføres effektiv flagstatskontrol og indføres effektive håndhævelsesmidler, herunder overvågnings-, kontrol- og tilsynsforanstaltninger. Der bør ske en bedre indsamling af fiskeridata i alle EU's medlemsstater, og disse bør deles på en hensigtsmæssig måde. Dette kunne eventuelt ske ved at anvende de disponible midler under Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).

1.10. EØSU mener, at forvaltningen af havene bør skabe en balance mellem den socioøkonomiske udvikling og bevaringen af havmiljøet. Teknologierne til udnyttelse af havbundens ressourcer skal anvendes med agtpågivenhed og forsigtighed. Deres innovative karakter og deres betydning for den økonomiske udvikling må ikke få os til at overse risiciene for den del af miljøet, hvor sådanne aktiviteter udføres. Der kan eventuelt indføres områdespecifikke analyser for udnyttelse af havressourcerne med udgangspunkt i erfaringer fra miljømæssige konsekvensanalyser for aktiviteter på land.

2. Baggrunden for den fælles meddelelse

2.1. I juni 2015 blev medlemsstaterne i FN's Generalforsamling (UNGA) formelt enige om at udvikle et juridisk bindende instrument under UNCLOS til bevaring og bæredygtig udnyttelse af havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion (BBNJ) ⁽¹⁾. Da stater i stadig stigende grad ser mod havene, når de skal udvikle deres økonomier, påvirkes de fleste områder i havene negativt af ikke-bæredygtige aktiviteter, der finder sted på havet eller på land, hvortil kommer virkningerne af klimaforandringerne og effekterne af havforsuringen.

2.2. Den Europæiske Union har udarbejdet en dagsorden for bedre havforvaltning baseret på en tværsektoriel, regelbaseret international tilgang. Meddelelsen er ligeledes EU's svar på FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, navnlig det bæredygtige udviklingsmål 14 om at »bevare havene og bruge havene og de marine ressourcer på bæredygtig vis« som en del af en meget sammenhængende dagsorden. Den er baseret på det politiske mandat til kommissær Karmenu Vella fra kommissionsformand Jean-Claude Juncker om »at deltage i udformningen af den internationale havforvaltning«.

2.3. Den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant indeholder 14 sæt aktioner inden for tre prioriterede indsatsområder: 1) forbedring af den internationale havforvaltningsramme, 2) mindre menneskeligt pres på have og oprettelse af betingelser for en bæredygtig blå økonomi og 3) styrkelse af international havforskning og -data.

2.3.1. Forbedring af den internationale havforvaltningsramme

2.3.1.1. Kommissionen og den højtstående repræsentant har udviklet tiltag til at behandle emner såsom bevaring og bæredygtig anvendelse af havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion, opfyldelse af 10 %-målet for havbeskyttelsesområderne i 2020 og reduktion af maritime sikkerhedsrusler og -risici såsom pirateri og menneskehandel, våben og narkotikasmugling.

⁽¹⁾ ARES/69/292.

2.3.2. Mindre menneskeligt pres på have og oprettelse af betingelser for en bæredygtig blå økonomi

2.3.2.1. Kommissionen og den højtstående repræsentant har foreslået tiltag til gennemførelse af Paris-aftalen med fokus på havrelaterede aktiviteter for at bekæmpe ulovligt, ureguleret og urapporteret fiskeri (IUU) og affald i havet og for at arbejde for internationale retningslinjer for maritim fysisk planlægning.

2.3.3. Styrkelse af international havforskning og -data

2.3.3.1. Kommissionen og den højtstående repræsentant har udviklet tiltag, der kan forbedre vores forståelse og skabe et solidt videnskabeligt fundament med henblik på en bæredygtig forvaltning af havets ressourcer og en reduktion af det menneskelige pres på havene.

3. Generelle bemærkninger

3.1. EØSU konstaterer, at foranstaltningerne i den fælles meddelelse er rettet mod forvaltningen af både oceaner og have. På grund af de mange forbindelser mellem disse farvande foreslår EØSU, at den fælles meddelelse omdøbes til »en dagsorden for oceanernes og havenes fremtid«, så der skabes klarhed om rækkevidden af dette initiativ.

3.2. EØSU anerkender UNCLOS' stor bidrag til styrkelse af fred, sikkerhed og samarbejde blandt alle nationer og til fremme af økonomiske og sociale fremskridt for alle folkeslag i verden i overensstemmelse med FN's principper samt til bæredygtig udvikling af oceanerne og havene.

3.3. EØSU bemærker, at FN's Generalforsamling foretager en årlig undersøgelse af udviklingen i maritime anliggender og havret og hvert år vedtager to resolutioner, der fastsætter en globalt integreret politikvejledning: én om havene og havret og én om bæredygtigt fiskeri. EU bør intensivere samarbejdet med internationale partnere med henblik på at fremme gennemførelsen af de foranstaltninger, der er blevet udpeget af FN.

3.4. EØSU mener, at forvaltningen af havene skal skabe en balance mellem den socioøkonomiske udvikling og bevaringen af havmiljøet. Dens grundlæggende mål bør være at sikre en bæredygtig og mangfoldig udnyttelse af havets ressourcer og miljø, også for de fremtidige generationer. Udvinningen af ressourcer bør ikke ske på bekostning af økosystemet. Tværtimod bør den kunne ske i skøn forening med økosystemet og på en ansvarlig måde ved hjælp af de rette foranstaltninger og forvaltningsstrukturer.

3.4.1. Teknologierne til udnyttelse af havbundenes ressourcer skal anvendes med agtpågivenhed og forsigtighed. Deres innovative karakter og deres betydning for den økonomiske udvikling må ikke få os til at overse risiciene for den del af miljøet, hvor sådanne aktiviteter udføres. Der kan eventuelt indføres områdespecifikke analyser for udnyttelse af havressourcerne med udgangspunkt i erfaringer fra miljømæssige konsekvensanalyser for aktiviteter på land.

3.5. EØSU opfordrer på det kraftigste til dannelsen af et EU-interessentforum, der er specifikt rettet mod oceaner og have, men påpeger, at dette også bør inddrage civilsamfundet. Et sådant forum kunne bruges som platform for udveksling af viden, erfaringer og bedste praksis for bedre havforvaltning. Det kunne også bruges til at finjustere fordelingen af EU-midler til bedre havforvaltning og intensivere bestræbelserne på at vurdere den økonomiske effektivitet af de offentlige investeringer i havforskning og -observation.

3.6. EØSU mener, at EU bør se på det overordnede billede, når Unionen fremsætter nye forslag til forbedring af havforvaltningen, således at områder inden for havforvaltning, der allerede er veludviklede og velfungerende, ikke utilsigtet berøres. EU bør også undlade at kopiere diskussioner, som allerede er i gang på internationalt plan.

3.7. EØSU anerkender, at lovgivningsmæssige huller kan muliggøre uregulerede og urapporterede aktiviteter, rovdrift på havets ressourcer og ødelæggelse af jordens økosystemer. For at imødegå disse problemstillinger er videnskabelige undersøgelser af økosystemerne afgørende, og det samme gælder en bedre forståelse af den nuværende forvaltningsstruktur med henblik på at fylde disse huller. Efter EØSU's opfattelse kunne EU blive førende inden for videnskabelig forskning i verdenshavene og blive et center for koordinering af sådan forskning.

3.8. Ud over at kortlægge de lovgivningsmæssige huller og uoverensstemmelser bør et af Kommissionens og den højtstående repræsentants mål være at styrke håndhævelsen af de eksisterende regler. Dette kunne opnås ved at anvende EU's markedsvægt på bestemte politikområder, såsom fiskeri, for at få vigtige spillere om bord, hvilket EU-kommissær Karmenu Vella har påpeget i sine bemærkninger til EU's indsats mod ulovligt fiskeri ⁽²⁾.

3.9. EØSU er enig i, at alle sektorer er nødt til konstant at arbejde hen imod en bedre havforvaltningsmodel, da presset på vores have stiger. EØSU fremhæver som et eksempel, at organisationer såsom de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) forsøger at forbedre deres forvaltningsprincipper med henblik på at effektivisere den eksisterende strategiske ramme.

3.10. EØSU mener, at Kommissionen og den højtstående repræsentant bør vurdere eventuelle behov i form af kvalifikationer, kompetencer og uddannelse med henblik på at fremme den forventede beskæftigelsesudvikling inden for havindustrierne, et emne der er blevet overset i meddelelsen.

4. Særlige bemærkninger

4.1. Forbedring af den internationale havforvaltningsramme

4.1.1. EØSU bifalder Kommissionens og den højtstående repræsentants tilsagn om dels at samarbejde med medlemsstaterne og internationale partnere for at sikre vedtagelse, ratificering og gennemførelse af eksisterende centrale globale havforvaltningsinstrumenter såsom Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, dels at udvikle de nødvendige nye instrumenter som f.eks. den planlagte gennemførelsesaftale under UNCLOS om områder, der er uden for national jurisdiktion. EØSU opfordrer også Kommissionen og den højtstående repræsentant til at samarbejde med IMO med henblik på at lette gennemførelse og ordentlig håndhævelse af IMO-instrumenterne. Kommissionen er nødt til at identificere konkrete tiltag og midler til at nå dette mål.

4.1.2. EØSU bifalder Kommissionens og den højtstående repræsentants tilsagn om at forbedre koordinationen og samarbejdet mellem globale og regionale organisationer og partnerskaber med centrale aktører på havene. Dette viser EU's bestræbelser på at gennemføre en integreret og tværsektoriel tilgang til forvaltningen af maritime aktiviteter, som fortsat i vid udstrækning er sektorspecifik. EØSU opfordrer kraftigt til, at Kommissionen og den højtstående repræsentant involverer sig i UN-Oceans, en mekanisme, der søger at forbedre koordinationen, sammenhængen og effektiviteten, når det gælder de kompetente organisationer under De Forenede Nationer.

4.1.3. Kapacitetsopbygning er afgørende for opnåelse af en bæredygtig udvikling og for at gøre det muligt for udviklingslandene at bruge havene og deres ressourcer på en bæredygtig måde og i overensstemmelse med UNCLOS-konventionen. Men Kommissionen og den højtstående repræsentant har endnu ikke identificeret specifikke EU-kapacitetsopbyggende foranstaltninger.

4.1.3.1. EØSU bemærker, at den fælles meddelelse refererer til ressourcer til kapacitetsopbygning, som har til formål at forbedre den bæredygtige udvikling og den blå økonomi i middelhavsområdet. Det er imidlertid nødvendigt at mobilisere lignende ressourcer for alle europæiske have, samt det arktiske område.

4.1.4. EØSU slår til lyd for at gøre en større indsats for at beskytte Arktis' ressourcer, som er de kommende generationers naturkapital, og betragte de miljøforandringer, der i øjeblikket sker i regionen, som en indikator for europæiske og globale fremskridt inden for klimabeskyttelse. EØSU mener, at Kommissionen kunne øge opmærksomheden blandt aktører i det arktiske område om, hvor følsomt området er, og om det stadigt stigende behov for, at det udnyttes på en bæredygtig måde. De arktiske regioner skal beskyttes, og klimaforandringerne bekæmpes på en måde, der tager hensyn til og ikke er til skade for regionens beboere. Nok ønsker de lokale befolkninger at bevare deres kultur, men de vil også gerne kunne udnytte de muligheder, som en bæredygtig økonomisk og social udvikling fører med sig.

4.1.4.1. EØSU gør gældende, at civilsamfundet skal kunne spille en aktiv rolle i forbindelse med fremme af de lokale befolkningers interesser og bekymringer. EU kunne også arrangere offentlige diskussioner, hvor de vigtigste aktører kunne præsentere deres bidrag til en bæredygtig udnyttelse af området, og med deltagelse af oprindelige folkeslag. Det kunne overvejes at oprette et Bruxelles-baseret Arktis-informationscenter ⁽³⁾.

⁽²⁾ Europa-kommissionen — pressemeddelelse om *EU acts on illegal fishing: Yellow card issued to Thailand while South Korea & Philippines are cleared (EU-lovgivning om ulovligt fiskeri: gult kort til Thailand, mens Sydkorea og Filippinerne renses)*, 21. april 2015, http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-4806_en.htm

⁽³⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 144.

4.1.5. Der har været en stigning i farlig migration ad søvejen, hvilket understreger behovet for en hurtig indsats for at forebygge tab af menneskeliv på havet. EØSU hilser derfor vedtagelsen af den nye forordning (EU) 2016/1624 vedrørende den Europæiske Grænse- og Kystvagt velkommen, selvom udvalget stærkt havde anbefalet, at den skulle hedde det »Europæiske Agentur for Grænsebevogtning«. EØSU støtter også de ændrede forordninger om Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) og EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA).

4.1.5.1. I sin udtalelse om ændringen af forordningen om oprettelse af EMSA ⁽⁴⁾ glædede EØSU sig over agenturets rolle i forbindelse med forbedring af sikkerheden til søs i medlemsstaterne. Udvalget bemærkede også allerede dengang, at det var meget vigtigt, at EMSA's opgaver og kompetencer udvides på en fornuftig måde.

4.1.6. EØSU noterer sig EU-foreanstaltningerne til bekæmpelse af ulovligt fiskeri og styrkelse af en bæredygtig forvaltning af havets fødevareressourcer. Den fælles fiskeripolitik blev indført i 1960'erne, og det er nødvendigt at revidere den løbende. EØSU bifalder den proces, hvor politikken opdateres med henblik på at holde trit med de teknologiske forandringer, så fiskebestandene bevares og beskyttes bedre.

4.1.6.1. EØSU påpeger, at for at undgå illegalt, urapporteret og ureguleret fiskeri, bør der iværksættes effektiv kontrol og effektive håndhævelsesmidler, herunder overvågnings-, kontrol- og tilsynsforanstaltninger. Udvalget henleder Kommissionens og den højtstående repræsentants opmærksomhed på, at De Forenede Nationer med bekymring har påpeget, at en effektiv forvaltning af havfiskeriet i nogle områder er blevet vanskeliggjort på grund af upålidelige oplysninger. Alle EU-medlemsstater bør derfor bidrage til at forbedre kendskabet til fiskeridata i deres farvande, og disse oplysninger bør deles. Dette kunne eventuelt ske ved at anvende de disponible midler under EHFF.

4.1.6.2. EØSU opmuntrer Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne på at effektivisere RFFO'ernes arbejde. Derudover bør Kommissionen som en del af den integrerede tilgang til maritime anliggender søge bedre koordination mellem de forskellige fora, f.eks. mellem regionale havkonventioner og globale organisationer.

4.2. *Mindre menneskeligt pres på have og oprettelse af betingelser for en bæredygtig blå økonomi*

4.2.1. EØSU støtter på det kraftigste EU's foranstaltninger, herunder meddelelsen om gennemførelse af COP21-aftalen og afbødning af de skadelige virkninger af havopvarmning, stigende havniveauer og forsuring. EØSU opfordrer også Kommissionen og den højtstående repræsentant til at være proaktive og vurdere effekten af sådanne virkninger på den blå økonomi, ikke blot for de traditionelle erhverv, men også for de spirende industrier.

4.2.2. EØSU støtter Kommissionens indsats for at fremme gennemførelsen af aftalen om havnestatsforanstaltninger, som trådte i kraft i juni 2016 som en bindende, international aftale til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU). Korrekt gennemførelse af aftalen forventes at gøre branchen mere bæredygtig og medføre væsentlige efterdønninger i hele fiskeriforsyningskæden.

4.2.3. EØSU mener, at der bør anvendes strenge sanktioner for overtrædelser af fiskerilovene. Det er vigtigt at gennemføre ILO's konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren med henblik på at undgå misbrug af arbejdstagere på fiskefartøjer og illoyal konkurrence som følge af krænkelse af grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen. Leve- og arbejdsvilkårene på havet skal leve op til de højeste internationale og EU-standarder.

4.2.4. EØSU konstaterer, at skadelig fiskeristøtte — enten for at øge flådekapaciteten, eller når en sådan ydes til fiskere, der er involveret i IUU-fiskeri — er en af de væsentligste årsager til overfiskeri, og derfor bifalder udvalget EU's tilsagn om at fremskynde arbejdet med at færdiggøre de igangværende forhandlinger herom i WTO-regi.

4.2.5. Med hensyn til havaffald ser EØSU med bekymring på den voksende mængde dokumentation for dets skadelige virkninger på flora og fauna og levesteder og på havets biodiversitet og havmiljøet. EØSU understreger med særlig bekymring problemet med mikroplast, som, hvad enten det udledes direkte eller opstår som følge af nedbrydning af makroaffaldselementer, når ud til selv de mest afsidesliggende områder, herunder også de dybestliggende områder, og afgiver skadelige kemiske stoffer, som kan forurene fødekæden.

⁽⁴⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 68.

4.2.5.1. EØSU bifalder indsatsen under hver af de regionale havkonventioner for at forebygge og reducere mængden af havaffald, bl.a. i form af udvikling af dedikerede regionale handlingsplaner. EØSU opfordrer EU's medlemsstater til at forbedre gennemførelsen af havstrategirammedirektivet med henblik på at opnå og fastholde en god havmiljøtilstand. Kommissionen bør samtidig tilskynde regioner uden for EU til at udvikle lignende handlingsplaner.

4.2.5.2. EØSU er enig i betydningen af de internationale mekanismer, såsom MARPOL-konventionen, til bekæmpelse af skibsbaseret havaffald og opfordrer indtrængende Kommissionen til i 2017 at fremlægge et revideret direktiv for modtagefaciliteter i havne med det formål at forsøge at skabe yderligere harmonisering i forhold til MARPOL's anvendelsesområde og definitioner.

4.2.5.3. EØSU gør opmærksom på, at EU bør opnå en bedre forståelse for de regionale karakteristika såvel som kilder, mængder, ruter, distributionstendenser og påvirkninger af naturen, når det gælder havaffald, herunder mikroplast. Udvalget opfordrer Kommissionen og den højtstående repræsentant til at rette opmærksomheden mod både havbaserede og landbaserede kilder til havaffald.

4.2.6. EØSU støtter Kommissionens og den højtstående repræsentants arbejde for at opnå og fremskynde vellykket maritim fysisk planlægning på verdensplan ved at mobilisere samtlige interessenter ⁽⁵⁾.

4.2.7. EØSU opfordrer Kommissionen og den højtstående repræsentant til at stimulere det regionale og internationale samarbejde for at udvikle langsigtede, bæredygtige finansieringsmekanismer for havbeskyttelsesområder, så de er godt forvaltet og danner et økologisk sammenhængende netværk.

4.3. *Styrkelse af international havforskning og -data*

4.3.1. EØSU støtter de foranstaltninger, der opregnes i den fælles meddelelse, og som har til formål at øge mængden af viden om de europæiske have. EØSU henstiller derfor kraftigt til, at EU udvikler havobservations- og havdatanetværket til et verdensomspændende maritimt datanetværk. EU kunne blive et center for koordinering af sådan forskning. Men før der foretages indsamling og analyse af yderligere information, er det nødvendigt med god og effektiv udnyttelse af de disponible data. Der er masser af information om vores have, men den er stærkt fragmenteret.

4.3.2. EØSU opfordrer Kommissionen til at støtte mere internationalt samarbejde inden for maritim forskning og teknologi, som foreslået af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), som et middel til at fremme innovation og styrke den bæredygtige udvikling af den blå økonomi.

4.3.3. Endelig foreslår EØSU, at Kommissionen og medlemsstaterne arbejder for at forbedre det statistiske og metodiske udgangspunkt på europæisk og nationalt plan med henblik på at måle omfanget og effekten af både etablerede og nye havbaserede industrier og deres bidrag til den samlede økonomi.

Bruxelles, den 29. marts 2017.

Georges DASSIS
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽⁵⁾ Reference til den 2. Internationale Konference om maritim fysisk planlægning, der organiseres i fællesskab af Kommissionens DG MARE og UNESCO's Mellemstatslige Oceanografiske Kommission. Den finder sted den 15.-17. marts 2017 i UNESCO's hovedsæde i Paris, Frankrig.